

Phẩm 10: GIỚI THẾ GIAN

Bấy giờ, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Màu sắc, y phục của Bồ-tát có bao nhiêu thứ? Sao gọi là quy y? Cúi xin Đức Thế Tôn vì con mà rộng giảng nói và để tạo lợi ích cho các Bồ-tát.

Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Màu: không đỏ lắm, không vàng lắm, không đen lắm, không trắng lắm, màu sắc phải thanh tịnh đúng như pháp. Ba pháp phục và các thứ y phục khác màu sắc đều cũng như vậy. Nếu chính mình nhuộm, hoặc nhờ người khác nhuộm thì phải nhồi, đập đúng như pháp mới thành. Tùy thời giặt giũ cho sạch sẽ, còn như đồ để ngồi được cho phép dùng màu xanh, vàng, hay tạp sắc.

Này Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi! Sắc y của Bồ-tát là như vậy. Trong tâm của Bồ-tát phải vắng lặng đúng như pháp mới mặc, đó là tương ứng với Đại thừa. Nếu mặc Niết-bàn tăng (quần) phải cách mắc cá hay ngón tay. Nếu Bồ-tát muốn nói chuyện cùng với quốc vương, đại thần, thì tùy theo phía khách hỏi một câu, trả lời một câu, chớ có sai khác, cứ như thật mà nói. Nếu khách hỏi nhiều câu thì cũng trả lời nhiều câu. Cứ thế, cho đến Bà-la-môn, Sát-lợi, Tỳ-xá, Thủ-đà, Sa-môn, Xà-lê, Hòa thượng và cha mẹ, vợ con, tôi tớ cùng với hạng nghèo cùng xin ăn, tùy theo thứ lớp hễ có hỏi thì tùy theo đó mà trả lời. Hoặc các chúng trời, rồng, Dạ-xoa, La-sát, Tỳ-xá-xà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, hoặc người, hoặc quỷ, Phật, Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát, phàm phu, hễ có hỏi thì cũng đúng như pháp mà trả lời. Không vì việc nuôi sống, không vì lợi riêng cho mình, không tà mạng, không đùa cợt, cần nên nghĩ như vậy.

Bấy giờ, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Sao gọi là quy y?

Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Người xin quy y, nên nói như vậy: “Bạch Đại đức! Con là: tên, họ... quy y Phật từ đây cho đến ngày chứng Bồ-đề.” Lần thứ hai, thứ ba cũng nói như vậy. Rồi lại nói: “Con là: tên, họ... đã quy y Phật rồi, đã quy y Pháp rồi, đã quy y Tăng rồi.” Nói như vậy ba lần. Tiếp đến nói: “Bạch Đại đức! Con: tên, họ... trì giới Bồ-tát từ nay

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cho đến ngày chứng Bồ-đề, không giết hại chúng sinh và xa lìa ý tưởng giết hại chúng sinh. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không trộm cắp và xa lìa các ý tưởng trộm cắp. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không phá bỏ phạm hạnh và xa lìa các ý tưởng phá bỏ phạm hạnh. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không nói dối và xa lìa các ý tưởng nói dối. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không uống các thứ rượu và xa lìa các ý tưởng uống rượu. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không đeo hương hoa và xa lìa các ý tưởng đeo hương hoa. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không ca múa, xướng hát, đàn nhạc và xa lìa các ý tưởng ca múa, xướng hát, đàn nhạc. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không ngồi nằm nơi giường cao rộng và xa lìa ý tưởng ngồi nằm nơi giường cao rộng. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không ăn quá ngọ và xa lìa các ý tưởng ăn quá ngọ. Từ nay cho đến ngày chứng Bồ-đề, con không cầm nắm vàng bạc, sinh tượng và xa lìa các ý tưởng cầm nắm vàng bạc, cho đến sẽ đầy đủ sáu Ba-la-mật, đại Từ, đại Bi.

Đức Phật liền nói kệ:

*Phát lời thề chánh giác
Nương tựa vào Tam bảo
Thọ trì mười giới cấm
Cũng thề đến Chánh giác.
Sáu độ cùng bốn Đẳng
Thực hành được đầy đủ
Tu hành được như vậy
Cùng Đại thừa tương ứng.*

M

Phẩm 11: GIỚI XUẤT THẾ GIAN

Bấy giờ, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Giới xuất thế gian của Bồ-tát có bao nhiêu thứ?

Phật đáp:

–Nếu đem tâm phân biệt nam nữ, không phải nam, không phải

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nữ... đấy là Bồ-tát đã phạm tội Ba-la-di. Nếu đem tâm phân biệt súc sinh, ngựa quý, nam nữ, không phải nam, không phải nữ, các Thiên thần nam nữ, chẳng phải nam, chẳng phải nữ, đấy là Bồ-tát đã phạm tội Ba-la-di. Nếu đem thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa, hoặc thọ giới Bồ-tát xuất thế gian mà không khởi lên tâm Từ bi, đấy là Bồ-tát đã phạm tội Ba-la-di. Nếu đem thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa, đối với vật của người khác hoặc nhỏ, hoặc lớn, hoặc dài, hoặc ngắn, hoặc có sắc, hoặc có hình, hoặc trụ, hoặc động, hoặc cất giấu, hoặc dời đi, hoặc có phong gói, hoặc chứa đầy, nếu khởi lên ý tưởng trộm cắp thì phạm tội Ba-la-di. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa, khởi tâm nói dối thì phạm tội Ba-la-di. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa, khởi tâm muốn lấy cây lá, vỏ hay nước cây thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa của Bồ-tát. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa mà khởi lên ý tưởng ca múa, đàn nhạc, hoa hương, anh lạc thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa của Bồ-tát. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa mà khởi lên ý tưởng ngồi nằm giường cao rộng lớn thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa của Bồ-tát. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa mà khởi lên ý tưởng ăn quá ngộ, thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa của Bồ-tát. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa mà khởi lên ý tưởng nắm giữ vàng bạc châu báu thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa của Bồ-tát. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa mà cạo lông trên thân, hoặc cắt móng tay như mặt trăng mỏng một, nếu khởi lên ý tưởng đó thì phạm Thâu-lan-giá của Bồ-tát. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa mà khởi lên ý tưởng chặt phá cây cỏ thì phạm Thâu-lan-giá. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa mà khởi lên ý tưởng bài bác danh dự của người khác, như về hình sắc, hoặc dòng họ, hoặc của cải, hoặc kỹ thuật, hoặc xe cộ, hoặc thân lực... thì phạm Thâu-lan-giá. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa, đối với vật dụng của Phật, Pháp, Tăng như là hương hoa, hương xoa, y phục, châu báu... nếu Bồ-tát dùng chân giẫm lên những thứ ấy thì phạm Ba-dạ-đề. Nếu giẫm đạp tháp Phật, hoặc nơi Phật đã tu hành, hoặc nơi cây Bồ-đề, hoặc nơi chuyển bánh xe pháp, thì phạm Ba-dạ-đề. Nếu người không tin, không kham nổi ba thừa, mà ói mửa, chớp mắt mất các oai nghi, ai khởi lên ý tưởng này, thì phạm Đột-kiết-la. Nếu thân, khẩu, hành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không kham nổi ba thừa, thấy vật của người khác, hoặc là những thứ y phục mà người khác thích, rồi trá hiện để cầu lợi rồi đổ tội lỗi cho người, nếu khởi lên ý tưởng này, thì phạm Ba-la-đề-xá. Nếu thân, khẩu, hành không kham nổi ba thừa, từ trước tới giờ chưa phạm tội nghịch, bảo vệ khiến cho không sinh, đấy là Bồ-tát Tăng-diễm Già-đà-ni (*Tăng-diễm nghĩa là nghịch thủ. Già-đà-ni nghĩa là làm cho không sinh*). Mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý khiến không khác, là điều Bồ-tát cần nên học. Đấy gọi là giới của Bồ-tát xuất thế gian.

M